



The Holy See

KATEHEZA PAPE BENEDIKTA XVI.

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 1. rujna 2010.

"Njemačka proročica" sveta Hildegarda

Draga braćo i sestre, 1998. godine, prigodom Marijanske godine, sluga Boji Ivan Pavao II. napisao je apostolsko pismo naslovljeno *Mulieris dignitatem*, u kojem govori o dragocjenoj ulozi što su je ene ostvarile i ostvaruju u ivotu Crkve. "Crkva – čita se ondje – zahvaljuje za sva očitovanja enskoga genija koja su se pojavila tijekom povijesti, u svim narodima i u svim nacijama; zahvaljuje za sve darove koje Duh Sveti dijeli enama u povijesti Bojeg naroda, za sve pobjede koje ona duguje njihovoj vjeri, nadi i ljubavi; zahvaljuje za sve plodove enine svetosti" (31).

I u onim stoljećima povijesti koje mi obično nazivamo Srednji vijek, neke se ene ističu po svetosti ivota i bogatstvu nauka. Danas bih vam htio početi predstavljati jednu od njih: to je sveta Hildegarda iz Bingena, koja je živjela u Njemačkoj u 12. stoljeću. Rođena je 1098. u Rajnskoj oblasti, u Bemersheimu, u blizini Alzey, a umrla 1179. u dobi od 81 godine, unatoč stalnoj krhkosti svoga zdravlja. Hildegarda je pripadala plemenitoj i brojnoj obitelji i, već od rođenja, roditelji su je odredili za slubu Bogu. Da bi stekla prikladnu ljudsku i kršćansku naobrazbu već s navršenih osam godina povjerena je na brigu učiteljici Juditi iz Spanheima, koja se bila povukla u klauzuru u benediktinski samostan Sv. Diziboda. Osnovala je mali enski klauzurni samostan, koji se vodio pravilom sv. Benedikta. Hildegarda je primila redovnički plašt iz ruku biskupa Otona iz Bamberga i 1136., nakon smrti majke Judite, postavši poglavaricom zajednice, susestre su je pozvale da je naslijedi. U tu je slubu uložila sve svoje sposobnosti obrazovane i duhovno uzvišene ene koja se znala vješto hvatati u koštac s organizacijskim aspektima ivota u klauzuri. Nekoliko godina kasnije, također zbog sve većeg broja mladih ena koje su kucale na vrata samostana,

Hildegarda je osnovala drugu zajednicu u Bingenu, nazvanu po svetom Rupertu, gdje je provela ostatak ivota. Način na koji je obnašala slubu autoriteta moe posluiti kao primjer za sve redovničke zajednice: njime se poticalo sveto natjecanje u vršenju dobra, tako da, kao što se doznaje iz svjedočanstava iz toga doba, majka i kćeri su se natjecale u međusobnom poštivanju i sluenu.

Već u godinama u kojima je bila poglavarica samostana Sv. Diziboda, Hildegarda je svojem duhovnom savjetniku, monahu Volmaru i svojoj tajnici, susestri uz koju je bila veoma vezana, Richardis di Strade počela diktirati mistične vizije, koje je primala već neko vrijeme. Kako to redovito biva u ivotu pravih mistika, i Hildegarda se htjela podvrći autoritetu mudrih osoba kako bi otkrila izvor svojih vizija, pribojavajući se da su one plod iluzija i da ne dolaze od Boga. Obratila se stoga osobi koja je u to doba uivala najveći mogući ugled u Crkvi: svetom Bernardu iz Clairvauxa, o kojem sam već govorio u nekim katehezama. Ovaj je umirio i ohrabrio Hildegardu. No 1147. dobila je i drugo veoma vano odobrenje. Papa Eugen III., koji je predsjedao sinodom u Treviriju, pročitao je tekst što ga je diktirala Hildegarda, kojeg mu je dao na uvid nadbiskup Henrik iz Mainza. Papa je odobrio mističarki da zapisuje svoje viziji i da o njima javno govori. Od tada je Hildegardin duhovni ugled sve više rastao, tako da su joj suvremenici pridali naslov "njemačka proročica". Ovo je, dragi prijatelji, pečat istinskog iskustva Duha Svetoga, izvor svake karizme: osoba koja posjeduje nadnaravne darove nikada se njima ne hvasta niti razmeće i, prije svega, pokazuje potpunu poslušnost crkvenoj vlasti. Svi darovi koje dijeli Duh Sveti, naime, namijenjeni su izgrađivanju Crkve i Crkva, po svojim pastirima, priznaje njihovu vjerodostojnost.

Govorit ću još jednom iduću srijedu o toj velikoj eni "proročici", koja govori s velikom aktualnošću i danas nama, svojom hrabrom sposobnošću prepoznavati znakove vremena, svojom ljubavlju prema stvorenjima, svojoj medicini, svojoj poeziji, svojoj glazbi, koja se danas rekonstruira, svojom ljubavlju prema Kristu i njegovoj Crkvi, koja je trpjela i u tome dobu, ranjena i u tome vremenu grijesima svećenikâ i laikâ, i toliko više ljubljena kao Kristovo tijelo. Tako sveta Hildegarda govori i nama; o tome ćemo govoriti još naredne srijede. Hvala na vašoj pozornosti.

Papin pozdrav hrvatskim hodočasniciima na hrvatskom:

Srdačno pozdravljam hrvatske hodočasnike. Dragi prijatelji, molimo Duha Svetoga da Crkvi podari svete i hrabre ene, poput svete Ildegarde iz Bingena, da pridonesu duhovnome rastu naših zajednica. Hvaljen Isus i Marija!